

Expremiér Paroubek: Chudneme

- CZ24 News | 16. října 2023

ČESKO: Bohatství a bída národů, je zásadní socio-ekonomická otázka, se kterou si lámou hlavy nejchytřejší vědci světa. Navíc nejde o situaci neměnnou, ale v čase proměnlivou. To třeba dokumentuje fenomenální hospodářský vzestup Číny za posledních 50 let. Když tam počátkem 70. let přijel americký ministr zahraničí Henry Kissinger „otevřít dveře ekonomické spolupráci“, šlo o jednu z nejchudších zemí na planetě. Teď zvolna sesazuje USA z jejího ekonomického prvenství.

Naše země, Česká republika si v tomto celosvětovém soupeření vede špatně prakticky trvale od doby nástupu Topolánkovy vlády. Tehdy svět zasáhla hospodářská krize vyvolaná investiční bublinou. Jinak řečeno finančními triky a machinacemi v největších bankách a investičních, hedgeových fondech. Topolánkova vláda na to reagovala úplně špatně. Nejdřív tvrdila, že nás se světová krize nedotkne, předtím zrušila progresivní zdanění, čímž rozpočet státu připravila o bratru 80 miliard ročně.

Krize samozřejmě zasáhla i nás a veřejné finance skončily velkým dluhem, na což vláda reagovala „úsporným balíčkem“, který zemi uvrhl do dalšího hospodářského poklesu. Úspory byly totiž plně realizovány na životní úrovni lidí a malých podnikatelů. Globálních korporací, třeba bank nebo energetických společností se nedotkl. Ty dál vykazovaly a ze země ročně vyvážely stamiliardy. Velké korporace byly chráněné i za Sobotkovy a pak Babišovy vlády. Ale vlády v letech 2014 až 2019 zemi aspoň nezadlužovaly. Stále však naše zem zaostávala za svými skutečnými možnostmi a potřebami. Situace se zase kriticky zlomila kombinací dvou faktorů – zrušením paskvilu superhrubé mzdy (zavedl Topolánek) a extrémními výdaji ze státního rozpočtu v době covidu. S hrůzou můžeme pozorovat, že ve vládě není jediný národohospodář a žádná vize. Jen překotné, často hloupé reakce na nastalou situaci.

Úplně ze stejné autorské dílny je nynější Fialův balíček. Nic nevyřeší, jen fixuje hospodářský propad a chudnutí lidí. Všechny vlády dělají v ekonomické oblasti prakticky totéž. Všechna jejich opatření se jen minimálně dotknou globálních korporací, ani dnes nevdají nejbohatší vrstvě obyvatel. Ale zato dnes snižují životní standard českých občanů, včetně malých a středních českých podnikatelů.

Zvýšení zdanění firem z 19 na 21% poškodí malé a střední podnikatele, giganti to nezaznamenají, protože umí náš současný daňový systém obejít a „berňák“ je na ně krátký. Jak? Triků je mnoho od vnitropodnikových cen až po nafouknuté náklady za nejrůznější poradenství, analýzy a nepostradatelné služby podnikové „matky“ daní třeba v daňových rájích. To majitel jedné české hospody nebo autodílny dělat nemůže. Ten musí zaplatit o 2% víc. Odměnou mu bude víc šikany ze strany státních orgánů, aby konečně zbankrotoval a své místo přenechal nějaké korporaci.

Stejně je to s DPH, její zvýšení zaplatíme všichni, naroste inflace, snížení o 2% na potravinách spadne v převážné míře do kapes globálních obchodních řetězců...

Přehození dotací na obnovitelné zdroje ze státu na občany a podnikatele přinese další zdražení energií, což je jinak řečeno snížení životní úrovně lidí. A snížení konkurenceschopnosti firem. Energetických gigantů se nedotkne.

Žádný z výše uvedených premiérů nepřišel s návrhem znovu zavést progresivní zdanění firem i lidí tak, aby ti nejbohatší přispívali ze svých často pohádkových zisků víc. A o něco méně se tak rozevíraly nůžky mezi lidmi, ale i státy. Pokud z nás každoročně globální korporace vyždímají stovky miliard, pak my všichni chudneme a globální oligarchové bohatnou. Vracením zdanění do doby vlády

pod mým vedením a aplikace systému progresivní daně zejména na velké korporace by dnes stát rázem vybral přes 200 miliard ročně navíc. Kartel politické moci s korporacemi dokonale ovládl vládu a do jisté míry i opozici. Bohatnutí lidí a našeho státu v Parlamentu už prakticky nikdo nehájí.

AUTOR: Jiří Paroubek

[ZDROJ](#)